

[Anker Lau.]

snart der er mulighed derfor. Jeg nærer ikke tvivl om, at hvis regeringen Erik Eriksen havde fået lov at fortsætte, havde de valutamæssige forudsætninger for en fuldstændig afvikling måske allerede nu været tilstede, og dette resultat ville være nået under en gradvis udvikling uden skade for produktion og beskæftigelse.

Trods den nuværende valutasisituation og med henblik på samarbejdet med det øvrige Vesteuropa mener jeg også i dag, at en stor del af denne administration af dansk erhvervsliv kan undværes. Jeg skal ikke trætte det høje ting med enkeltheder ved denne lejlighed, men henvise til det, jeg sagde, da vi sidst behandlede sagen; jeg tror, at jeg dengang pegede på nogle af de veje, der kan gås, hvis man altså vil afvikle.

Da loven sidst blev forlænget, lovede den højtærede minister os i dette efterår at fremsætte et forslag med henblik på afvikling af unødvendige restriktioner og bemyndigelser. Nu kommer altså den højtærede minister og siger til os: der er skam ikke noget, der er unødvendigt; efter at valutareserven er sat til, er det skam nødvendigt altsammen! De generelle bemyndigelser både til forbrugsbegrænsning og rationering, til fordelingsordninger og produktionsreguleringer, alt det er nødvendigt, selvom regeringen har tilkendegivet, at den ikke vil betræde restriktionsvejen, og selvom de enkeltopgaver, der måtte foreligge, kunne løses ved særlig lov. Det er ikke netop sådan noget, der fremmer tilliden til den høje regerings hensigter, og man bliver endnu mere betænkelig, når man erindrer sig de udtalelser, der er fremsat fra fagforeningerne og fra Arbejdernes Erhvervsråd, gående ud på, at man netop ønsker importreguleringer sat i gang igen i større udstrækning. Jeg kan lige så godt sige det straks: vi vil ikke være med til at fastholde alt det, der var nødvendigt under krigen, men som altså ikke egner sig til løsning af de i dag foreliggende opgaver.

Da vi sidst behandlede denne lov, henviste jeg også til den tidligere regering og dens gode resultater, og jeg sagde dengang noget i retning af, at hvis den nuværende regering ville fortsætte den tidligere fornuftige politik og bevare den indre økono-

miske balance, ville der ikke være noget i vejen for at gennemføre en afvikling. Betæneligheder kunne kun begrundes, hvis man ville fravige denne politik og igen betræde inflationsvejen, og så føjede jeg lidt ondsksfuldt til, at det var der vel ingen der ville vente af den høje regering. Det er tre fjerdingår siden, og nu står vi altså netop overfor denne begrundelse i denne forbindelse.

Uden iøvrigt at ville genopfriske hele den økonomiske debat, vi fornylig har ført, synes jeg, der er en ting, der skal med i billedet i dag; det er de berømte udtalelser af den nuværende højtærede økonomiminister, det er ikke noget citat, men meningen var, at hvis han kom til igen, skulle man føre de billige penges politik og derved fremme produktion og beskæftigelse, og skulle det føre til valutavanskeligheder, ja, så var det et mindre onde end et eventuelt arbejdsløshedsproblem. Vi må naturligvis erkende, at den højtærede minister har holdt dette løfte; men ak, i dag har den samme minister måttet indføre vel en af Europas højeste rentesatser, vedtage foranstaltninger, der bremser investeringerne, og samtidig inddrages forårets lønforhøjelser gennem øgede afgifter. Vi må håbe, det hjælper. Men ikke nok med det; den rent aktuelle situation åbner også vore øjne for udsigterne lidt ud i fremtiden. Vi har i disse dage fået at vide, at den onde cirkel til næste år skal have en omdrejning til, pristallet til januar ventes at stige og dermed lønnen til foråret, og så skal skatteskruen vel have en omgang igen til næste efterår. Eller er det tanken at bruge denne lov til en forbrugsrationering eller noget i den retning?

Mon ikke den fornuftige danske arbejder forstår, at alt dette ikke hjælper ham, men er til stor skade for landet? Hvad hjælper det, at lønnen stiger om foråret, når skatten tager det igen om efteråret, med det ene resultat, at produktionen fordyres, at konkurrenceevnen på eksportmarkederne forringes? Så kommer man ganske bestemt og forlanger denne lov eller toldforhøjelser brugt til at holde den almindelige sunde konkurrence ude.

Jeg synes, der er grund til også herfra at påskønne, at departementschef Cohn i radioen forleden aften gjorde et alvorligt forsøg på at vække forståelse for sammen-